

แนวทางการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้าน การทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี*

GUIDELINES FOR PARENTAL KNOWLEDGE MANAGEMENT ADMINISTRATION TO PROMOTE STUDENTS TEAM-BASED LEARNING AT PRIVATE SCHOOL IN PATHUM THANI PROVINCE

สุนนท์ โกมลภมร*, ทศพร เกตุถนอม, โอบาส กิจกำแหง

Sunon Komonpamorn*, Thasporn Kettanom, Opas Kitkamhang

คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Education, Siam Technology College, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: sunon028@gmail.com

Tel: 086-618-7515

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเสนอแนวทางการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองของผู้เรียนโรงเรียนเอกชน จำนวน 338 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน และสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนของแต่ละสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 - 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.979 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการดูแลสุขภาพของผู้เรียน ด้านการรู้จักวิทยาพัฒนาการ ด้านการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก และด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียน มีแนวทางการพัฒนาดังนี้ 1) ด้านการดูแลสุขภาพของผู้เรียน ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน โดยให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตผ่านกิจกรรมและช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย 2) ด้านการรู้จักวิทยาพัฒนาการ ควรให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับพัฒนาการตามช่วงวัย ผ่านการประชุม การอบรม การทำสื่อประชาสัมพันธ์ 3) ด้านการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก ควรให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการปลูกฝังวินัยเชิงบวก โดยส่งเสริมการเป็นแบบอย่างที่ดี 4) ด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียน ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน โดยจัดประชุม อบรม และกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง

คำสำคัญ: การบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง, การทำงานเป็นทีมของผู้เรียน, โรงเรียนเอกชน, จังหวัดปทุมธานี

Abstract

This descriptive research aimed to investigate and propose guidelines for parental knowledge management administration to promote students team-based learning at private school in Pathum Thani Province. The sample consisted of 338 parents of students in private schools. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table, and the participants were selected through proportionate simple random sampling. The research instruments included a five-point rating scale questionnaire and a semi-structured interview. The Index of Item-Objective Congruence (IOC) ranged from 0.67 to 1.00, and the reliability coefficient was 0.979. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis. The findings revealed that the overall level of parental knowledge management administration to promote students team-based learning at private school in Pathum Thani Province was high. The aspects ranked from the highest to the lowest mean scores were student health care, developmental psychology, positive discipline, and parenting. The guidelines were as follows: 1) Student health care, schools should strengthen collaboration between home and school by providing parents with knowledge on students' physical and mental health through various activities and communication channels. 2) Knowledge of developmental psychology, schools should provide parents with knowledge of age-appropriate child development through meetings, training programs, and educational media. 3) Positive discipline, schools should educate parents on fostering positive discipline by encouraging positive role modelling. 4) Parenting, schools should strengthen collaboration between home and school by organizing meetings, training programs, and educational activities to provide parents with knowledge on effective parenting practices.

Keywords: Parental Knowledge Management Administration, Students Team-Based Learning, Private School, Pathum Thani Province

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 ส่งผลให้การจัดการศึกษาต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการทำงานในอนาคต ไม่เพียงมุ่งเน้นความรู้ทางวิชาการเท่านั้น แต่ยังต้องส่งเสริมทักษะสำคัญ ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม การพัฒนาทักษะดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะโรงเรียนและครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันหลักในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ครอบครัวถือเป็นสถาบันแรกที่มีบทบาทสำคัญต่อการหล่อหลอมพฤติกรรม คุณลักษณะ และการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้ปกครองจึงเป็นบุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การที่ผู้ปกครองได้รับความรู้และแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู การดูแลสุขภาพ การเข้าใจจิตวิทยาพัฒนาการ และการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก จะช่วยให้สามารถสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมตามช่วงวัย อีกทั้งยังช่วยสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่สอดคล้องระหว่างบ้านและโรงเรียน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน (สุจินวดี ธิญญะอุดม, 2565)

ปัจจุบันแนวคิดการบริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมากขึ้น โดยมองว่า การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนไม่สามารถดำเนินการโดยโรงเรียนเพียงฝ่ายเดียว แต่ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชนอย่างเป็นระบบ โรงเรียนจึงควรมีบทบาทในการจัดกิจกรรม อบรม และพัฒนาช่องทางการ สื่อสารเพื่อให้ผู้ปกครองได้รับองค์ความรู้ที่ถูกต้อง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดูแล ส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียน ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยสร้างความต่อเนื่องของการเรียนรู้ทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน (อรทัย เลาถองกรณ์, 2563)

โรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีเป็นสถานศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยและ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษ ที่ 21 ควบคู่กับการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน อย่างไรก็ตาม จากรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของสถานศึกษา พบว่าผู้ปกครองบางส่วนยังขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู การดูแล สุขภาพ การเข้าใจจิตวิทยาพัฒนาการ และการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก ส่งผลให้การสนับสนุนผู้เรียนยังไม่ต่อเนื่อง และไม่เป็นระบบ ตลอดจนส่งผลต่อพฤติกรรม ความรับผิดชอบ และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในบางด้าน ผลการศึกษาของ Gerdes, J. et al ชี้ให้เห็นว่า ความร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Gerdes, J. et al., 2022) พัฒนาทักษะทางสังคม และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ของผู้เรียน ขณะที่การสื่อสารหรือการมีส่วนร่วมที่ไม่ต่อเนื่องอาจทำให้ผู้เรียนขาดการสนับสนุนที่เหมาะสม และส่งผลต่อการพัฒนาในระยะยาว นอกจากนี้ Balch, O ยังเสนอว่า การพัฒนาระบบความร่วมมือระหว่าง ผู้ปกครองกับโรงเรียนควรดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืน (Balch, O., 2025)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของ ผู้เรียนด้านการงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี พร้อมทั้งเสนอแนวทางการบริหารที่เหมาะสม เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดนโยบาย วางแผน และพัฒนาระบบความร่วมมือระหว่าง บ้านและโรงเรียน อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์ สติปัญญา มนุษย์สัมพันธ์ และ การยอมรับนับถือตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้และการงานเป็นทีมในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการงานเป็น ทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการ งานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครองของผู้เรียน โรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2,130 คน จากโรงเรียนเอกชน จำนวน 5 โรงเรียน โดยกำหนดให้ผู้ปกครอง 1 คนต่อผู้เรียน 1 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครอง จำนวน 338 คน โดยกำหนดขนาด กลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R.V. & Morgan, D.W., 1970) และใช้วิธีการ สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนของแต่ละสถานศึกษา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามมาตราส่วน ประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, R., 1976) และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่

0.67–1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, L. J., 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.979 ส่วนแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างใช้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียน 2) ด้านการดูแลสุขภาพของผู้เรียน 3) ด้านการรู้จักจิตวิทยาพัฒนาการ และ 4) ด้านการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Form โดยได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนจำนวน 338 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการทำงานเป็นทีม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี ได้ผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี

ด้านที่	การบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1.	ด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียน	4.31	0.82	มาก	4
2.	ด้านการดูแลสุขภาพของผู้เรียน	4.56	0.63	มากที่สุด	1
3.	ด้านการรู้จักจิตวิทยาพัฒนาการ	4.53	0.63	มากที่สุด	2
4.	ด้านการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก	4.51	0.65	มากที่สุด	3
รวม		4.48	0.68	มาก	

จากตารางที่ 1 การบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดูแลสุขภาพของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.63) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการรู้จักจิตวิทยาพัฒนาการ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.63) ด้านการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.65) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการอบรมเลี้ยง

ดูผู้เรียน ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.82) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ เมื่อพิจารณาผลรายข้อด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียนพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ปกครองมีความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.86) ดังนั้น โรงเรียนควรส่งเสริมและให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้เรียน เพื่อให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกัน พบว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการงานเป็นทีม ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนควรจัดกิจกรรมอบรมและให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียนเชิงบวก ส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

2.2 ด้านการดูแลสุขภาพของผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนควรให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิต โภชนาการ การออกกำลังกาย และการป้องกันโรค เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่เหมาะสมและพร้อมต่อการเรียนรู้

2.3 ด้านการรู้จักจิตวิทยาพัฒนาการ ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย รวมทั้งการใช้การสื่อสารเชิงบวก การสร้างแรงจูงใจ และการให้กำลังใจที่เหมาะสม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

2.4 ด้านการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนควรให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการปลูกฝังวินัยเชิงบวก โดยส่งเสริมการเป็นแบบอย่างที่ดี การใช้คำชื่นชม การเสริมแรงทางบวก และการสร้างข้อตกลงร่วมกันภายในครอบครัว เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบ การเคารพกฎระเบียบ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้และการงานเป็นทีม

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการดูแลสุขภาพของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการรู้จักจิตวิทยาพัฒนาการ ด้านการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก ส่วนด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แม้จะอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่ายังเป็นประเด็นที่ควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมความรู้และความเข้าใจแก่ผู้ปกครอง เพื่อให้สามารถนำแนวทางการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานีให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียนในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยส่งเสริมให้ผู้ปกครองได้รับความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียน การดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิต การเข้าใจจิตวิทยาพัฒนาการตามช่วงวัย และการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก ผ่านการประชุมผู้ปกครอง การอบรม การจัดกิจกรรม การให้คำปรึกษา ตลอดจนการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างครูกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดูแลและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งเอื้อต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ มนุษยสัมพันธ์ และการยอมรับนับถือตนเองและผู้อื่น อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้และการงานเป็นทีมในศตวรรษที่ 21

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ สุจินวดี ธัญญะอุดม เรื่อง แนวทางการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ที่พบว่า การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารและครูให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ผ่านการประชุมผู้ปกครอง การอบรม การให้คำปรึกษา และการสื่อสารข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้ผู้ปกครองตระหนักถึงบทบาทของตนในการมีส่วนร่วมส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ทั้งที่บ้านและโรงเรียน ทำให้การดำเนินงานของสถานศึกษากับผู้ปกครองเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในด้านการอบรมเลี้ยงดู การดูแลสุขภาพ การรู้จักวิทยาพัฒนาการ และการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก ช่วยให้ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม และส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของผู้เรียน (สุจินวดี ธัญญะอุดม, 2565)

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ นันทิยา น้อยจันทร์ เรื่อง แนวทางการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการเสริมสร้างพัฒนาการเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่พบว่า การสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและสถานศึกษาในด้านการอบรมเลี้ยงดู การสื่อสาร การส่งเสริมการเรียนรู้ที่บ้าน และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน ช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อสถานศึกษาและผู้ปกครองมีความร่วมมือกันอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการให้ความรู้ การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการติดตามพัฒนาการของผู้เรียน จะทำให้การดูแลสุขภาพผู้เรียนทั้งที่บ้านและโรงเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีความรับผิดชอบ เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของการทำงานเป็นทีมในศตวรรษที่ 21 (นันทิยา น้อยจันทร์, 2563)

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเห็นพ้องต้องกันได้แนวทางการพัฒนาด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียน ผลการศึกษพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน โดยจัดประชุม อบรม และกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเชิงบวก ควบคู่กับการพัฒนาช่องทางการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างครูกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน เพื่อปลูกฝังความรับผิดชอบ การแบ่งหน้าที่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการทำงานร่วมกับผู้อื่น อันจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และการแก้ปัญหา มีสติปัญญาในการคิดวิเคราะห์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และเกิดการยอมรับนับถือตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาพฤติกรรม อารมณ์ และทักษะทางสังคมของผู้เรียน เมื่อสถานศึกษาจัดระบบการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง และสร้างความร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรม ผู้ปกครองย่อมมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้นโยบายการอบรมเลี้ยงดูที่สอดคล้องกับแนวทางของสถานศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาการอย่างต่อเนื่องในทุกบริบท ทั้งจากการเป็นแบบอย่าง การฝึกปฏิบัติ และการเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่น ผู้เรียนจึงสามารถปรับตัว รับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจนพัฒนาทักษะการสื่อสาร การช่วยเหลือเกื้อกูล และการแก้ปัญหาาร่วมกัน ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการทำงานเป็นทีมในศตวรรษที่ 21 ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของ ธันย์ สุภาแสน เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมพัฒนาการเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมพัฒนาการเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการสร้าง

ความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมผ่านการประชุม การสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้ปกครองตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบของตน และสามารถประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ธัญย์ สุภาแสน, 2563) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ ทศพร เกตุถนอม เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน กรุงเทพมหานคร เขตหลักสี่ ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน ผ่านการประชุมผู้ปกครอง การจัดเครือข่ายผู้ปกครอง และการสื่อสารระหว่างครูกับผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้ปกครองเกิดความตระหนักในบทบาทของตนและเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง อันเอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ อยู่ร่วมกับผู้อื่น และพัฒนาทักษะทางสังคมได้อย่างเหมาะสม (ทศพร เกตุถนอม, 2567)

2.2 ด้านการดูแลสุขภาพของผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน โดยให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตผ่านกิจกรรมและช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการติดตามและส่งเสริมสุขภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ พัฒนาสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ มนุษยสัมพันธ์ และการยอมรับนับถือตนเองและผู้อื่น อันนำไปสู่การทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดูแลสุขภาพของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ให้ความรู้ และติดตามพฤติกรรมด้านสุขภาพอย่างต่อเนื่อง เมื่อผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสุขภาพของบุตรหลานอย่างเหมาะสม ทั้งด้านโภชนาการ การออกกำลังกาย การพักผ่อน การดูแลสุขภาพอนามัย ตลอดจนการส่งเสริมสุขภาพจิตและการจัดการอารมณ์ ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความพร้อมต่อการเรียนรู้ สามารถคิดวิเคราะห์ และเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหา การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความเชื่อมั่นและการยอมรับนับถือตนเอง รวมทั้งการเคารพและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ผู้เรียนจึงสามารถสื่อสาร ประสานความร่วมมือ แบ่งบทบาทหน้าที่ และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของ ปิยวรรณ แก้วยอด เรื่อง แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลสะพานไม้แก่น อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา ที่พบว่า การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษา และร่วมจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งที่บ้านและสถานศึกษา ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษา ช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถร่วมดูแลและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ทำให้การดูแลสุขภาพและพัฒนาการของผู้เรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้และได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อสถานศึกษาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ ผู้ปกครองย่อมสามารถนำความรู้ด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต และการส่งเสริมพัฒนาการไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (ปิยวรรณ แก้วยอด, 2563) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ ปราการ เกิดมีสุข เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน ชุมชนวัดปุณณวาส เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินกิจกรรม และการพัฒนาการจัดการศึกษาร่วมกับครูและชุมชนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้ปกครองตระหนักถึงบทบาทในการดูแลและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม

และสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้การดูแลสุขภาพผู้เรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกันระหว่าง บ้านและโรงเรียน ผู้เรียนจึงมีสุขภาพที่ดี มีความพร้อมในการเรียนรู้ สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สติปัญญา มนุษยสัมพันธ์ และการยอมรับนับถือตนเองและผู้อื่น อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ (ปรากฏา เกิดมีสุข, 2564)

2.3 ด้านการรู้จิตวิทยาพัฒนาการ ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียนตามช่วงวัย ผ่านการประชุมผู้ปกครอง การอบรม การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ และช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจธรรมชาติ พฤติกรรม และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน สามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาทักษะการคิด การควบคุมตนเอง การสร้างแรงจูงใจ และการปรับตัวของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้และการแก้ปัญหา พัฒนาสติปัญญาในการคิดวิเคราะห์ และตัดสินใจ เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และก่อให้เกิดการยอมรับนับถือตนเองและผู้อื่น อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียนตามช่วงวัย จะช่วยให้สามารถเข้าใจธรรมชาติ ความต้องการ ความแตกต่างระหว่างบุคคล และศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้ผู้ปกครองเลือกใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดู การสื่อสาร การส่งเสริมการเรียนรู้ และการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสามารถประสานความร่วมมือกับครูในการติดตามและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถคิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ ควบคุมตนเอง ปรับตัว และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น รวมทั้งเกิดความเชื่อมั่น และการยอมรับนับถือตนเองและผู้อื่น ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ร่วมกันและการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของ อุ่นใจ จาวโกนนท์ เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่พบว่า สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และให้ความสำคัญกับการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการติดตามพัฒนาการของผู้เรียนร่วมกัน ส่งผลให้ผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดูแล ส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา (อุ่นใจ จาวโกนนท์, 2566) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ สุภัญญา ปัญญานนท์ และคณะ เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านผึ้ง (มูลนิธิที่ปรึกษา สรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ที่พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการเรียนรู้ที่บ้าน การให้ความร่วมมือกับชุมชน และการอบรมเลี้ยงดู เนื่องจากผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทตนเองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการประสานความร่วมมือกับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา ทำให้ผู้ปกครองสามารถติดตามพัฒนาการและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม อันนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ และสร้างความสอดคล้องในการพัฒนาผู้เรียนระหว่างบ้านกับโรงเรียน ซึ่งสนับสนุนผลการวิจัยครั้งนี้ที่มุ่งให้ผู้ปกครองเข้าใจพัฒนาการตามช่วงวัยและร่วมกับโรงเรียนในการส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ ปรับตัว อยู่ร่วมกับผู้อื่น และทำงานเป็นทีมได้อย่างเหมาะสม (สุภัญญา ปัญญานนท์ และคณะ, 2564)

2.4 ด้านการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการปลูกฝังวินัยเชิงบวก โดยส่งเสริมการเป็นแบบอย่างที่ดี การใช้คำชื่นชม การเสริมแรง

ทางบวก และการสร้างข้อตกลงร่วมกันภายในครอบครัว พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน เพื่อร่วมกันปลูกฝังความรับผิดชอบ การเคารพกฎระเบียบ และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สติปัญญา มนุษยสัมพันธ์ และการยอมรับนับถือตนเองและผู้อื่น อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก ทำให้สามารถปรับเปลี่ยนแนวทางการอบรมเลี้ยงดูจากการใช้การลงโทษหรือการบังคับ มาเป็นการใช้เหตุผล การสื่อสารเชิงบวก การเสริมแรงทางบวก และการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักในหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบ สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองได้อย่างเหมาะสม เคารพกฎระเบียบ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันด้วยความสมัครใจ นอกจากนี้ยังช่วยสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและปลอดภัยภายในครอบครัว ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าคิด กล้าตัดสินใจ และเรียนรู้จากความผิดพลาดโดยไม่เกิดความหวาดกลัว อันส่งผลต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สติปัญญา มนุษยสัมพันธ์ และการยอมรับนับถือตนเองและผู้อื่น รวมทั้งเสริมสร้างการแบ่งบทบาทหน้าที่ การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของ ญัฐพงศ์ ดาราเพ็ญ และคณะ เรื่อง การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนศรีเทพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ที่พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการปลูกฝังความรับผิดชอบ ความตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การเคารพสิทธิของผู้อื่น และการมีจิตอาสา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเมื่อผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์อย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้ผู้เรียนมีวินัยในตนเอง เคารพกฎระเบียบ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ทั้งยังเสนอให้โรงเรียนสร้างความร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การปลูกฝังวินัยเกิดความต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้ที่มุ่งเน้นการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการเป็นแบบอย่างที่ดี การใช้คำชื่นชม การเสริมแรงทางบวก และการสร้างข้อตกลงร่วมกันภายในครอบครัว เพื่อพัฒนาวินัยเชิงบวกของผู้เรียนและส่งเสริมการทำงานเป็นทีม (ญัฐพงศ์ ดาราเพ็ญ และคณะ, 2564) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ อัครเดช อินทรสถาพร และคณะ เรื่อง การเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง: กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลอัจฉรา อำเภอสองแคว จังหวัดนครราชสีมา ที่พบว่า การเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การเคารพผู้ใหญ่ การปฏิบัติหน้าที่ และการมีจิตอาสาดีขึ้น เนื่องจากโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินกิจกรรม ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียน ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุมผู้ปกครอง การเยี่ยมบ้าน และการสร้างข้อตกลงร่วมกันระหว่างบ้านกับโรงเรียน ส่งผลให้การปลูกฝังวินัยเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในโรงเรียนและครอบครัว ผู้เรียนจึงสามารถกำกับตนเอง มีความรับผิดชอบ เคารพกฎระเบียบ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการทำงานเป็นทีม และสนับสนุนผลการวิจัยครั้งนี้ที่เน้นการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อสร้างความร่วมมือในการเสริมสร้างวินัยเชิงบวกของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทั้งในบริบทของครอบครัวและโรงเรียน (อัครเดช อินทรสถาพร และคณะ, 2565)

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับ แนวทางการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี โดยมี ความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียนเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงาน ผ่านการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง 4 ด้าน ได้แก่

1) ด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียน 2) ด้านการดูแลสุขภาพของผู้เรียน 3) ด้านการรู้จักวิทยาพัฒนาการ 4) ด้านการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ได้จากผลการวิจัย

การดำเนินงานควรใช้กระบวนการที่หลากหลาย ได้แก่ การประชุม การอบรม การจัดกิจกรรมให้ความรู้ การสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างครูกับผู้ปกครอง และการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดูแลและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนทั้งที่บ้านและโรงเรียน อันจะช่วยสนับสนุนการเรียนรู้และการทำงานเป็นทีมของผู้เรียน จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์เป็น โมเดลองค์ความรู้แนวทางการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 โมเดลองค์ความรู้แนวทางการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้านการทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยสามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยทั้ง 2 ข้อ พร้อมทั้งเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้ 1) ผลการศึกษาการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้านการทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการดูแลสุขภาพของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการรู้จักพัฒนาการด้านการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก และด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ตามลำดับ ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยข้อที่ 1 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความรู้แก่ผู้ปกครองด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียน โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้เรียน ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียน รวมทั้งส่งเสริมการอบรมเลี้ยงดูเชิงบวกและสร้างความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม 2) ผลการศึกษาแนวทางการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้านการทำงานเป็นทีมของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดปทุมธานี จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า แนวทางการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 2.1) ด้านการอบรมเลี้ยงดูผู้เรียน ควรจัดกิจกรรมอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเชิงบวก ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 2.2) ด้านการดูแลสุขภาพของผู้เรียน ควรให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพกาย สุขภาพจิต โภชนาการ การออกกำลังกาย และการป้องกันโรค 2.3) ด้านการรู้จักพัฒนาการ ควรส่งเสริมความเข้าใจพัฒนาการตามช่วงวัย การสื่อสารเชิงบวก การสร้างแรงจูงใจ และการให้กำลังใจ 2.4) ด้านการเสริมสร้างวินัยเชิงบวก ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการเป็นแบบอย่างที่ดี การใช้คำชื่นชม การเสริมแรงทางบวก และการสร้างข้อตกลงร่วมกันภายในครอบครัว ซึ่งเป็นแนวทางที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้และการทำงานเป็นทีมของผู้เรียน ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยข้อที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูควรนำแนวทางการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองทั้ง 4 ด้านไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมหรือโครงการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง พร้อมทั้งพัฒนาช่องทางการสื่อสารและสร้างความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ส่วนผู้ปกครองควรนำความรู้ด้านการอบรมเลี้ยงดู การดูแลสุขภาพ การเข้าใจจิตวิทยาพัฒนาการ และการเสริมสร้างวินัยเชิงบวกไปประยุกต์ใช้ในครอบครัว เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและทักษะการทำงานเป็นทีมของผู้เรียนอย่างเหมาะสม ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรศึกษาการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้านการทำงานเป็นทีม โดยพิจารณาตัวแปรหรือองค์ประกอบอื่นที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อขยายองค์ความรู้และอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารได้ครอบคลุมยิ่งขึ้น 2) ควรดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพหรือการวิจัยแบบผสมผสานเกี่ยวกับการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร ปัจจัยแห่งความสำเร็จ และแนวทางที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา 3) ควรพัฒนารูปแบบหรือโปรแกรมการบริหารแบบให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้านการทำงานเป็นทีม และศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบดังกล่าว เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาและยกระดับคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐพงศ์ ดาราเพ็ญ และคณะ. (2564). การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียน โรงเรียนเมืองศรีเทพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 4(1), 34-50.
- ทศพร เกตุถนอม. (2567). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน กรุงเทพมหานคร เขตหลักสี่. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 11 (2), 21-33.

- ธัญย์ สุภาแสน. (2563). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมพัฒนาการเด็กปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล เอกชน จังหวัดเชียงใหม่. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษา. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นันทิยา น้อยจันทร์. (2563). แนวทางการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการเสริมสร้างพัฒนาการเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก. วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 16 (2), 194-206.
- ปราการ เกิดมีสุข. (2564). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน ชุมชนวัดปุณณवास เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์, 6 (1), 119-132.
- ปิยวรรณ แก้วยอด. (2563). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลสะพานไม้แก่น อำเภอนะบือ จังหวัดสงขลา. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). การพัฒนาตัวชี้วัดประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุกัญญา ปัญญานนท์ และคณะ. (2564). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านผึ้ง (มรุสิทธิ์ประชาสรรค์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1. วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 4 (3), 81-93.
- สุจินวดี ธิญญะอุดม. (2565). แนวทางการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2. ใน สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อรทัย เลาลองกรณ์. (2563). การพัฒนารูปแบบการให้การศึกษาผู้ปกครองโดยกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย: กรณีศึกษาการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์. ใน ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อัครเดช อินทรสถาพร และคณะ. (2565). การเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง: กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลอจฉรา อำเภอสองเนิน จังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 16 (2), 1-14.
- อุ๋นใจ จาวโกนันท. (2566). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 9 (2), 1-13.
- Balch, O. (2025). Brand Watch: Why investing in 'soft' skills makes hard-headed business sense. Retrieved February 24, 2025, from <https://www.reuters.com/sustainability/boards-policy-regulation/brand-watch-why-investing-soft-skills-makes-hard-headed-business-sense-2025-02-24/>
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing. (4th ed.). New York: Harper & Row.
- Gerdes, J. et al. (2022). True partners? Exploring family-school partnership in secondary education from a collaboration perspective. Educational Review, 74 (4), 805-823.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30 (3), 607-610.
- Likert, R. (1976). The human organization: Its management and value. New York: McGraw-Hill.